

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **D. Š.**, nar. ..., bytem ..., zastoupené JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou se sídlem AK Polní 92 Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížova 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Jany Kuřátkové, advokátky se sídlem AK Brno, Polní 92, ve výši 4.719 Kč, bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že 16. 5. 2013 rozhodla žalovaná tak, že potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 25. 2. 2013, dle kterého je žalobkyně povinna vrátit ČSSZ přeplatek v částce ... Kč, který vznikl za období od 24. 6. 2012 do 23. 7. 2012 na starobním důchodu.

Žalovaná nesouhlasí s napadeným rozhodnutím žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a rozhodnutí ČSSZ z 25. 2. 2013 potvrzeno.

Pokud jde o rozhodnutí z 25. 2. 2013, ČSSZ rozhodla tak, že podle § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se účastníku řízení (žalobkyni) ukládá povinnost vrátit ČSSZ přeplatek v částce ... Kč, který vznikl za období od

24. 6. 2012 do 23. 7. 2012 na starobním důchodu, a to do 30- dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně v zákonem stanovené lhůtě námitky. Již v námitkách proti rozhodnutí ČSSZ žalobkyně namítala tu skutečnost, že ona není tou osobou, která by byla povinna vracet přeplatek dávky starobního důchodu ve výši ... Kč. Rozhodnutí napadené touto žalobou vychází zejména z ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, který stanoví: *„má-li právo disponovat s peněžními prostředky na účtu oprávněného jiného osoba, než oprávněný, je tato jiná osoba povinna vrátit plátcí důchodu splátky důchodu oprávněného, které byly připsány na takový účet pod dni, za který náležela poslední výplata důchodu zemřelého oprávněného. Není-li takové osoby, jsou povinni plátcí důchodu vrátit tyto splátky důchodu postupně manžel (manželka), pokud mu (ji) po zemřelém oprávněném vznikl nárok na vdovecký (vdovský) důchod a dále děti a rodiče, jestliže žili s oprávněným v době jeho smrti v domácnosti; nelze-li takto vrátit tyto splátky důchodu, považují se tyto splátky důchodu za dluh oprávněného, který se vypořádá v rámci dědictví“*.

Žalobkyně s dispozičním právem k účtu oprávněného zemřelého J. K., nar. ... který zemřel dne ..., nedisponovala. S oprávněným zemřelým žalobkyně žila jako druh a družka, nicméně minimálně 10 let před úmrtím oprávněného zemřelého již s oprávněným zemřelým poměr druh a družka neudržovala.

Žalobkyně taktéž k účtu oprávněného zemřelého nevlastnila k tomuto účtu platební kartu a taktéž k platební kartě oprávněného zemřelého (pakliže tuto platební kartu měl), neznala a PIN.

Žalobkyni je však známa ta skutečnost, že platební kartu měl ve svém držení syn oprávněného zemřelého, který s oprávněným zemřelým žil ke dni smrti oprávněného zemřelého ve společné domácnosti.

Žalobkyně nikdy ve společné domácnosti s oprávněným zemřelým nežila. Vzhledem k časové zaneprázdněnosti oprávněného zemřelého žalobkyni bylo k účtu oprávněného zemřelého zřízeno podpisové právo. Žalobkyně s oprávněným zemřelým žila pouze maximálně 3 roky. Poté její podpisové právo k účtu oprávněného zemřelého neřešila, měla za to, že podpisové právo zruší oprávněný zemřelý.

Po ukončení vztahu žalobkyně s oprávněným zemřelým se oprávněný zemřelý nastěhoval ke svému synovi J. K., nar. ..., do bytu ve kde společně žili do dne smrti oprávněného zemřelého.

Žalobkyně se občas potkávala s oprávněným zemřelým, který žalobkyni potvrdil, že dispoziční právo k jeho účtu má jeho syn, tedy J.K. Zejména se zmínil i o té skutečnosti, že oprávněný zemřelý synovi dal k dispozici platební kartu k jeho účtu, nicméně vzhledem k velkým výběrům mu ji někdy i zabavil.

Dle názoru žalobkyně není žalobkyně osobou povinnou k vrácení přeplatku na vyplacené dávce starobního důchodu, osobou povinnou k vrácení této dávky starobního důchodu je syn oprávněného zemřelého J. K. Žalobkyně sice v dřívější době měla zřízené právo disponovat, nicméně ukončením jejího vztahu s oprávněným zemřelým toto oprávnění ztratila. Ust. § 64 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění sice uvádí, že osobou oprávněnou je osoba, která má dispoziční právo, nicméně zákon zde hovoří v přítomném čase, nehovoří o osobách, která dispoziční právo měly. Ust. § 64 odst. 5 stanoví způsob toho, jak nejrychleji se plátce dávky dostane nejrychleji k dávce, kterou je nutno ČSSZ vrátit. Z tohoto důvodu je na prvním místě uvedena osoba, která má dispoziční právo k účtu, následují pak manžel a děti, není-li těchto osob, pak pohledávka náleží do dědictví. Smyslem tohoto ustanovení tedy není, aby jakákoliv osoba, která v dřívější době měla dispoziční právo k účtu a tyto práva zcela objektivně několik let nevyužívá, s oprávněnou zemřelou osobou nežije, musela vracet finanční částku plátců dávky, ale předpokládá se, že osoba oprávněná disponovat účtem, může rychleji z tohoto účtu plátců dávky vyplacenou dávku vrátit dříve, než bude ukončeno dědické řízení. V opačném případě by okamžiku zřízení dispozičního práva vznikalo osobě oprávněné z dispozičního práva ručitelství za platby dávek, které by kdy v budoucnu mohla vzniknout.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žalobkyně má za to, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné, navrhovala, aby soud vydal rozsudek, který napadené rozhodnutí ČSSZ zruší a věc vrátí žalované k dalšímu řízení.

V doplnění žaloby právní zástupkyně žalobkyně uvedla, že zdůrazňuje, že se zemřelým J. K. žalobkyně nežila 10 let ve společné domácnosti a ani nevěděla o tom, že má podpisové právo k jeho účtu, které jí udělil před 10 ti lety, kdy spolu žili jako druh a družka. I když by mohl někdo namítat, že toto dispoziční právo si měla zrušit sama, je otázkou, zda-li by peněžní ústav byl ochoten s ní provádět změny k účtu, jehož vlastníkem ona nebyla, bez souhlasu majitele účtu. Žalobkyně se v této věci obrátila na Policii ČR, územní odbor Znojmo, který celou věc prošetřil a z přiložených důkazů – Podání vysvětlení syna zemřelého J. K.(ze dne ... a ...) – plyne, že tyto peníze vybral jeho syn, zřejmě na úhradu pohřbu. Jak sám dále uvádí, kartu k účtu používal výhradně on společně s otcem a nikdo jiný.

Je-li tedy patrné, že výběr provedl někdo jiný, žalobkyně opětovně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalobkyně předložila soudu úřední záznam o podání vysvětlení z 22. 5. 2013 sepsaný Policií ČR, územní odbor Znojmo, kdy vysvětlení podávala na policii žalobkyně a policii sdělila, že před 12-ti lety začala chodit s panem J. K., nar. Chodili spolu cca 3 roky. V té době s panem K. nežila ve společné domácnosti. V uvedené době pan K. byl pracovně hodně vytížený a žalobkyni tehdy požádal a dobrovolně svolil k tomu, aby měla přístup k jeho účtu u České spořitelny, aby mu případně občas mohla vybrat peníze. Proto spolu zřídili k jeho účtu její podpisové právo. Toto bylo v roce 2002 nebo 2003. Pak se již celá věc nějak neřešila a žalobkyně, možná i pan K., úplně na tuto věc zapomněli a její podpisové právo se nikdy nezrušilo. Po jejich rozchodu se po nějakém čase pan K. nastěhoval ke svému synovi J. K., nar. Žili spolu asi 8 nebo 9 let, až do doby, kdy pan K. zemřel, což bylo v roce 2012. Uvedla dále, že pana K. staršího občas potkávala venku, např. při venčení psa, kdy pan K. jí sám říkal, že jeho syn disponuje s jeho bankovní kartou, kterou mu tento měl sám dobrovolně dát, zmínil se také, že občas mu ji musí i sebrat, protože syn vybíral více peněz než měl.

Dále uvedla, že 25. 2. 2013 jí přišel dopis z ČSSZ, že má vrátit přeplatek na dávce důchodového pojištění ve výši ... Kč, který byl vybrán po smrti pana K. staršího. Z dopisu vyplývá, že tento zemřel 17. 6. 2012 a důchod mu byl připsán na účet dne 22. 6. 2012. Tento dopis žalobkyni zarazil, neboť s panem K. již neměla nic společného. Z dopisu vyplývá, že důvod, proč byla oslovena ze strany ČSSZ je ten, že měla stále platné dispoziční právo k účtu pana K. V tu chvíli si uvědomila, že její právo k účtu podepsané před lety nebylo vlastně nikdy zrušeno. V daném případě je jasné, že důchod po smrti vybral jeho syn, který s otcem žil a z předešlých rozhovorů s panem K. starším věděla, že měl dispozici bankovní kartou.

Žalobkyně pak předložila úřední záznam sepsaný PČR, územní odbor Znojmo 26. 5. 2013, v němž uvedeno, že J. K., nar. ... uvedl, že před smrtí svého otce mu tento občas půjčoval svou bankovní kartu k účtu, jehož majitelem byl, přičemž již si číslo tohoto účtu nepamatuje. Půjčoval mu ji proto, aby mu vybral jeho důchod, který mu jmenovaný vždy předal. Po smrti otce vybral peníze z účtu, protože potřeboval zaplatit pohřeb. To, že by přišel na účet důchod, na který by neměl nárok, nevěděl, a nijak po tom nepátral. Také jej na to nikdo neupozornil. Později byl účet zrušen, a peníze, které tam byly, spadly do dědictví. Žalobkyně pak předložila další úřední záznam PČR, územní odbor Znojmo ze 14. 8. 2013, kdy tohoto dne podával na polici vysvětlení J. K., nar. Uvedl, že jeho otec měl před svou smrtí účet u České spořitelny a k tomuto účtu byla vydána bankovní karta. Jeho otcí chodil na tento účet jeho starobní důchod. Na stejný účet však chodila i výplata jmenovaného. Dále pan K. uvedl, že mu jeho otec občas půjčoval jeho bankovní kartu, aby si on sám mohl vybírat svou výplatu, ale také, aby otcí vybral důchod a předal mu jej. Výši jeho důchodu si již nepamatuje, bylo to ale něco přes ... Kč. Někdy si vybíral s otcovou kartou celou výplatu, někdy jen část. Také otcův důchod vybíral buď celý, nebo část. Neví, zda otec měl něco na účtu naspořeno nebo ne, protože jmenovaný neměl přístup k výpisům z účtu, jelikož majitelem účtu byl jeho otec. Pokud ví, tak kartu užíval jmenovaný a jeho otec, jmenovaný ji sám nikomu nepůjčoval. Později už on i jeho otec ztráceli přehled, kolik je na účtu peněz otce a kolik jmenovaného, a to také proto, že se podílel finančně na chodu domácnosti, přičemž už neví, jaká to byla z jeho strany částka. Po otcově smrti vybral z účtu něco kolem ... Kč, aby mohl zaplatit pohřeb. Vůbec si neuvědomil, že tam ještě mohl přijít otcův důchod, na který nemá nárok. Výplatní termín otcova důchodu neví a má za to, že jej ani nevěděl, a to ani v době události a ani v době, kdy otec ještě žil. Neví také, zda na účet otcí chodily ještě jiné peníze než důchod. U dědického řízení neuplatňoval, že na účtu byly i peníze jmenovaného, protože si nebyl jistý, kolik peněz z této částky je jeho a kolik otcovo. Pamatuje si pouze, že před zrušením účtu mu na něj přišla ještě výplata.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že dispoziční právo žalobkyně k předmětnému účtu je prokázáno přípisem banky z 6. 8. 2012 a žalobkyně ho ani nepopírá. Smrtí majitele účtu smlouva o běžném účtu nezaniká. Banka pokračuje v přijímání peněžních prostředků na účet a ve výplatách a platbách z účtu na základě příkazů, které ji dal majitel účtu a osoby majitelem zmocněné (§ 715 a zákona č. 513/1991 Sb.). Tímto zmocněncem (disponentem) byla pouze žalobkyně.

Podle § 64 odst. 5 zdp. má-li právo disponovat s peněžními prostředky na účtu oprávněného jiná osoba, než oprávněný, je tato jiná osoba povinna vrátit plátcí důchodu splátky důchodu oprávněného, které byly připsány na takový účet po dni, za který náležela

poslední výplata důchodu oprávněného. Není-li takové osoby, jsou povinni plátcí důchodu vrátit tyto splátky důchodu postupně manžel (manželka) pokud mu (jí) po zemřelém oprávněném vznikl nárok na vdovecký (vdovský) důchod a dále děti a rodiče, jestliže žili s oprávněným v době jeho smrti v domácnosti; nelze-li takto vrátit tyto splátky důchodu, považují se tyto splátky důchodu za dluh oprávněného, který se vypořádá v rámci dědictví.

Se shora uvedeného vyplývá, že povinnost vrátit bezdůvodně vyplacenou splátku důchodu vzniká disponentovi ze zákona již jejím připsáním na účet, bez ohledu na úkony, případně zavinění disponenta, které tudíž není třeba prokazovat.

Pasivní legitimace tedy vyplývá pro disponenta s účtem přímo ze zákona.

Nezakládá se na pravdě tvrzení žalobkyně, že smyslem ust. § 64 odst. 5 zdp. je předpoklad, že disponent s účtem může rychleji vrátit plátcí vyplacenou dávku dříve, než bude ukončeno dědické řízení. Dávka byla připsána na účet po úmrtí pojištěnce (důchody jsou ze zákona vypláceny dopředu), nejedná se tedy o dluh majitele účtu, který žalované ničeho nedluží. Pokud není shora taxativně vyjmenovaných osob, neoprávněná splátka se za dluh pouze považuje a v rámci dědického řízení lze zajistit její návratnost za specifických podmínek.

Ukončení dědického řízení je bez vlivu na skutečnost, že žalobkyně je bankou stále vedena jako disponent s účtem. S oprávněním disponovat souvisí též příslušné povinnosti, čili bylo pouze na žalobkyni, aby si je ve vztahu k bance splnila a své dispoziční právo zrušila. Došetřování a úkony související se synem zemřelého, jakožto údajného disponenta a faktického výběrce peněz, je nad možností žalované. Pokud budou prokázány nové skutečnosti, bude ve věci znovu rozhodnuto.

Pokud jde o napadené rozhodnutí, bylo vydáno 16. 5. 2013 a ČSSZ rozhodla tak, že kromě uvedení správného data narození žalobkyně, odvolání žalobkyně zamítla a napadené rozhodnutí ČSSZ z 25. 2. 2013 potvrdila.

Rozhodnutí odůvodnila ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., které představuje případ tzv. objektivní odpovědnosti za vznik přeplatku a zavinění tedy není jednou z podmínek jeho vzniku. Uvedla, že podle důvodové zprávy k ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, „*stávající úprava stanovuje povinnost vrátit splátky důchodu poukázané na účet příjemce důchodu po dni úmrtí oprávněného. Vzhledem k technologii výplat důchodů na účet jeho příjemce, je však tato úprava nevyhovující. Důchod musí být ke dni splatnosti již připsán na účet a proto je nutno zařídit jeho poukaz s určitým časovým předstihem. Splátka důchodu se považuje za vyplacenou po právu i tehdy, pokud oprávněný zemřel v den splatnosti důchodu. Pokud však zemře přede dnem splatnosti, splátka poukázána tak, aby byla nejpozději v den splatnosti připsána na jeho účet, již nenáleží*“. Žalovaná pak uvedla dále, že dávka důchodového pojištění se v souladu s ust. § 116 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, vyplácí dopředu v pravidelných měsíčních lhůtách určených plátcem dávky. ČSSZ oprávněnému vyplácela starobní důchod každého 24. dne v měsíci. Vzhledem k tomu, že

oprávněný zemřel dne ..., nárok na výplatu starobního důchodu mu zanikl dnem Na výše uvedený bankovní účet byla však dne ... připsána měsíční splátka starobního důchodu v částce ... Kč, ačkoliv s ohledem na datum úmrtí oprávněného, nárok na tuto dávku důchodového pojištění již zanikl. Tím vznikl přeplatek ve výši ... Kč. Dle sdělení České spořitelny, ze dne 6. 8. 2012 byl proveden výběr hotovosti z účtu oprávněného dne 26. 6. 2012 ve výši ... Kč, ačkoli oprávněný zemřel již dne 17. 6. 2012. ČSSZ požádala Českou spořitelnu o vrácení výplaty starobního důchodu ve výši .. Kč, která byla připsána na účet oprávněného dne Vzhledem k nedostatečným finančním prostředkům na účtu oprávněného, Česká spořitelna vrátila ČSSZ pouze ... Kč. S ohledem na výše uvedené ČSSZ eviduje zbývající část přeplatku ve výši ... Kč.

Po žalobkyni vzhledem k tomu, že měla dispoziční právo s účtem, žalovaná v souladu s ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tuto částku požaduje, neboť její povinnost vrátit přeplatek na dávce důchodového pojištění vyplývá právě z ust. § 64 odst. 5 zdp.

Z dávkového spisu, který zaslala soudu ČSSZ, bylo zjištěno, že se tam nachází zpráva České spořitelny, a. s. z 6. 8. 2012, v níž bylo uvedeno k požadovanému číslu účtu (číslo účtu bylo uvedeno), že majitelem tohoto účtu byl J. K., RČ ... a ke dni úmrtí měla k účtu dispoziční právo mimo majitele D. Š., RČ ... Součástí tohoto přípisu byl i výpis z uvedeného účtu, z něhož bylo zjištěno, že 22. 6. 2012 na uvedený účet byla připsána výše starobního důchodu J. K. ... Kč, přičemž se jednalo o starobní důchod za dobu od 24. 6. 2012 do 23. 7. 2012, dále z tohoto výpisu z účtu bylo zjištěno, že byl proveden hotovostní výběr 26. 6. 2012 ve výši ... Kč, 17. 7. byl vrácen důchod v částce .. Kč ČSSZ Českou spořitelnou.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na 5. 2. 2014, u něhož právní zástupkyně žalobkyně uvedla, že pokud jde o ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., toto zákonné ustanovení začalo platit až v roce 2013, přičemž J. K. zemřel již v roce ... takže dávala ke zvážení, zda toto zákonné ustanovení v případě žalobkyně může být vůbec použito. Navíc má za to, že ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., je protiústavní a dávala tedy ke zvážení, zda ve smyslu ust. § 48 s.r.s., by toto soudní řízení nemělo být přerušeno a věc postoupena k posouzení ústavnímu soudu.

Zhodnocení a posouzení věci krajským soudem.

Žalovaná tedy požaduje po žalobkyni zaplacení částky ... Kč jako přeplatek na starobním důchodu zemřelého J. K., když tento starobní důchod byl zaslán (ve výši ... Kč) na období od 24. 6. 2012 do 23. 7. 2012 a byl mu zaslán 22. 6. 2012 na jeho účet, k němuž měla dispoziční právo i žalobkyně ke dni úmrtí J. K., který ... zemřel.

Tato skutečnost je mezi žalobkyní a ČSSZ nezpochybnitelná, přičemž žalobkyně se brání požadovanou částku vrátit protože sice měla ke dni úmrtí J.K. dispoziční právo k jeho účtu, toto však vzniklo již asi před 10 lety, přičemž s J. K. jako druh a družka v té době žila, žili však spolu pouze asi 3 roky a poté J. K. starší začal žít se svým synem v jedné domácnosti a od J. K. staršího žalobkyně ví, že tento půjčoval kartu ke svému účtu svému synovi, který

z účtu měl také se souhlasem žalobce peníze vybírat, přičemž J. K. si stěžoval žalobkyni na to, že jich jeho syn někdy vybral více a musel mu proto kartu občas „zabavit“. Poukázala pak na to, že i ze záznamu Policie ČR vyplynulo, že částku představující důchod zemřelého na období od 24. 6. 2012 do 23. 7. 2012 nevybrala prokazatelně ona, ale prostřednictvím platební karty syn zemřelého.

Pokud jde o žalovanou, ta opírá svůj požadavek o ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb.

V tomto směru soud uvádí, že pokud jde o § 64 odst. 5, byl vložen do tohoto zákonného ustanovení s účinností od 1. 1. 2012, tedy v době, kdy J. K. (nar. ...) zemřel, tedy ..., již v zákoně o důchodovém pojištění bylo ustanovení § 64 odst. 5, na základě něhož žalovaná po žalobkyni přeplatek na důchodu požaduje.

Pokud jde o žalobkyni, bylo bezpochyby prokázáno ze zprávy České spořitelny, že k účtu zemřelého J. K. měla k datu jeho úmrtí i k datu, kdy na jeho účet byl doručen jeho starobní důchod (...), dispoziční právo.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žalovaná postupovala dle zákona, přesně dle ust. § 64 odst. 5 zákona č. 155/1995 Sb., dle něhož má-li právo disponovat s peněžními prostředky na účtu oprávněného **jiná osoba než oprávněný, je tato jiná osoba povinna vrátit plátcí důchodu splátky důchodu oprávněného, které byly připsány na takový účet po dni, za který náležela poslední výplata důchodu zemřelého oprávněného.**

Takovouto osobou je v daném případě žalobkyně, toto zákonné ustanovení vychází z objektivní odpovědnosti, a povinnost tyto peněžní prostředky žalované vrátit má tedy dle zákona žalobkyně, i když tyto finanční prostředky z účtu zemřelého Josefa Kořitky nevybrala ona, jak vyplývá ze zprávy policie, ale syn zemřelého J. K. ml.

Soud má za to, že žalobkyně by se mohla v daném případě pak domáhat vrácení částky, kterou má zaplatit ČSSZ po tom, kdo skutečně finanční prostředky vybral, to však nikoliv v tomto řízení, ale v řízení občanskoprávním.

Žaloba žalobkyně tedy důvodná není a proto jí soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

Žalobkyni byla ustanovena právní zástupkyně pro toto řízení, advokátka JUDr. Jana Kuřátková, dle § 35 odst. 8 s.ř.s. Dle tohoto zákonného ustanovení v takovém případě hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování hradí stát. Odměna za zastupování představuje v tomto případě odměnu za 3 úkony právní pomoci (příprava a převzetí věci, sepis podání ze

7. 10. 2013 a účast u soudního jednání) dle § 9 odst. 2 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., a dále pak 3x režijná paušál dle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky, vše zvýšeno o 21% daně z přidané hodnoty, neboť zástupkyně žalobkyně je plátce daně z přidané hodnoty.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. února 2014

JUDr. Janou Kubenovou, v. r.
samosoudkyní

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová